

Abril 2014

«Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres» (Jn 13,34).

Voldràs saber quan ha dit Jesús aquestes paraules. Doncs bé, ell parla així abans que comenci la seva passió. De fet, pronuncia aleshores un discurs d'adéu que constitueix el seu testament, del qual aquestes paraules en fan part.

Pensa, per tant, com en són d'importants!

Si allò que diu un pare abans de morir, no s'oblida mai, què serà de les paraules d'un Déu?

Aleshores prent-les molt seriosament i cerquem junts de comprendre-les profundament.

«Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres»

Jesús està a punt de morir i en tot el que diu ressona aquest pròxim esdeveniment. La seva partença imminent en realitat reclama sobretot la solució d'un problema. Com ho pot fer per romandre entre els seus per portar endavant l'Església?

Tu saps que Jesús és present, per exemple, en les accions sacramentals: en l'Eucaristia de la missa ell s'hi fa present.

Doncs bé, també allà on es viu l'amor recíproc Jesús hi és present. En efecte, Ell ha dit: «On n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells» (Mt 18,20).

Així doncs en la comunitat, la profunda vida de la qual és l'amor recíproc, ell pot romandre eficaçment present. I a través de la comunitat pot continuar revelant-se al món, pot continuar influint sobre el món.

No et sembla prodigiós? No et vénen ganes de viure de seguida aquest amor juntament amb els teus proïsmes els cristians?

Joan, que esmenta les paraules que estem aprofundint, veu en l'amor recíproc el manament per excel·lència de l'Església, la vocació de la qual és justament ser comunió, ser unitat.

«Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres»

Jesús diu immediatament després: «Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que

us tindreu entre vosaltres» (Jn 13,35).

Si vols, per tant, cercar la veritable divisa d'autenticitat dels deixebles de Crist, si vols conèixer el seu distintiu, l'has de descobrir en l'amor recíproc viscut.

Els cristians es reconeixen en aquesta divisa. I, si aquesta manca, el món ja no descobrirà en l'Església a Jesús.

«Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres»

L'amor recíproc crea la unitat. Però, què fa la unitat? «...Som u -diu encara Jesús- perquè el món cregui...» (Jn 17,21). La unitat, en revelar la presència de Crist, arrossega el món rere seu. El món davant de la unitat, de l'amor recíproc, creu en Ell.

«Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres»

En el mateix discurs d'adéu Jesús anomena «seu» aquest manament.

És seu, per tant l'estima particularment.

No has d'entendre'l simplement com una norma, una regla o un manament al costat dels altres. Aquí Jesús et vol revelar una manera de viure, vol dir com orientar la teva existència. En realitat els primers cristians posaven aquest manament a la base de la seva vida. Deia Pere: «Per damunt de tot, tingueu un amor intens entre vosaltres» (1Pe 4,8).

Abans de treballar, abans d'estudiar, abans d'anar a Missa, abans de qualsevol activitat, verifica si regna entre tu i qui viu amb tu l'amor mutu. Si és així, sobre aquesta base, tot té valor. Sense aquest fonament res és grat a Déu.

«Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres»

Jesús et diu a més a més que aquest manament és «nou». «Us dono un manament nou».

Què vol dir? Potser que aquest manament no era conegut?

No. «Nou» significa fet per a «temps nous».

De què es tracta, doncs?

Mira: Jesús ha mort per nosaltres. Així doncs ens ha estimat fins a la mesura extrema. Però, quin amor era el seu? Certament no com el nostre. El seu era i és un amor «diví». Ell diu: «Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres» (Jn 15,9). Ens ha estimat, per tant, amb aquell mateix amor amb el qual Ell i el Pare s'estimen. I amb aquell mateix amor nosaltres ens

hem d'estimar recíprocament per realitzar el manament «nou».

Encara que tu, com a home o dona, un amor semblant, no el tens. Però estigues content perquè com a cristià el reps. I qui te'l dóna? L'Esperit Sant l'infon al teu cor, als cors de tots els creients.

Aleshores hi ha una afinitat entre el Pare, el Fill i nosaltres cristians per l'únic amor diví que posseïm. És aquest amor el que ens introdueix en la Trinitat. És aquest amor el que ens fa fills de Déu.

És per aquest amor que cel i terra estan connectats com per un gran corrent. Per aquest amor la comunitat cristiana és portada a l'esfera de Déu i la realitat divina viu a la terra on els cristians s'estimen.

No et sembla divinament bonic tot això i extraordinàriament fascinadora la vida cristiana?

Chiara Lubich

Escrit original de 1980